

Grækariś á Gørðum:

Ein sjáldsamur gøtumaður

Sofus Gregersen hevur havt eina mørk í jørð, sum nú sonurin Salomon hevur fest. Henda mørkin kemur frá Grækariś á Gørðum, sum eisini var skyldmaður Sofus. Tá ið Grækariś doyði, fluttu konan og dóttirin inn til til ommu og abba Sofus, og jørðin fylgdi við. Tað kann tí eisini sigast, at Grækariś er ein partur av søguni hjá Sofusi

Høvuðskeldan til hesa frásøgn er ein uppgáva, sum Joan Isaksen úr Norðragøtu gjørdi, tá ið hon gekk á læraraskúla í 1991. Hennara keldur vóru Arnleyg Jacobsen, Elinborg Solmunde og Petra Arge, allar ættaðar úr Syðrugøtu.

Gregorius Johannesen, vanligi nevndur Grækariś á Gørðum, var føddur í Syðrugøtu 7. mai 1822. Hann var sonur Onnu Mariu Johannesdatter og Johannes Johannesen. Johannes var beiggj Fuglafjarða Jógvana og Jákup Troll, sum báðir giftust til Trøllanesar. Ein beigggi var Ole Johannesen (1780-1863), sum var abbi Óla Gregersen. Abbi hesar brøðurnar var Ole Jacobsen, bóndi í Tjørnustovu (1714-1797). Hann var giftur við Barbaru Simonsdatter (1723-1790) av Blankaskála.

Johannes, pápi Grækariś, kom til festið í Bartalstovu, sum var ein mørk, sum upprunaliga hevði verið partur av Lækjufestinum. Johannes gekk burtur við seiða-bátinum 2. februar 1826, tá ið Grækariś var 4 ára gamal.

Tað, sum hendi, var, at bóndirnir í Gøtu høvdu verið úti í Nólsoy eftir seiði. Teir høvdu lastað bátin, og bíðaðu eftir einum av manningini. Hann kom loksins við sekkum av korni, sum hann eisini vildi hava við. Hetta gjørdi vist tað, at báturin varð ov tungt lastaður.

Tískil vóru teir ov seinir á sjóvarfallinum. Teir vóru komnir rættuliga langt ávegis, men beintuttanfyri Mjóvanes var streymurin so harður, og báturin holvdist.

Fleiri bændur í Syðrugøtu umkomust í hesi vanlukku.

Giftist við fastur Fríðrik Petersen

Í 1851, 31 ára gamal, giftist Grækariś við Malenu Petersdatter innan úr Bø, Klakksvík. Hon var fastur próstin Fríðrik Petersen, og var av somu ætt sum Grækariś. Tey búsettust uppi á Gørðum í Syðrugøtu, sum er á leið, har nýggi býlingurin í Syðrugøtu er. Saman fingtu tey tvey børn, Otto Frederik Christian og Súsanna. Sonurin var føddur í 1852. Hann varð heimadoypur 21.oktober, og er helst deyður heilt lítil.

Malena og Grækariś tóku til sín eina gentu, Karolinu Mariannu úr Skopun. Hon doyði bert 18 ára gomul. Hon hevði tænt úti á Glyvrum. Her hevur hon fingið onkra sjúku, sum var henni at bana.

Hetta hevur tikið fast, sum tað sást í yrking, Grækariś yrkti til minnis um hana. Annars yrkti Grækariś altíð, tá ið fólk doyði. Stillsliga kom hann og stakk ein sang í lumman á teimum avvarðandi, tá ið jarðarferðin var.

Grækariś var bóndi og keypmaður. Hann festi í 1854. 33 ára gamal fekk hann handilsloyvi í 1856, sama ár kongaligi eina-handilin var avtíkin. Hann byrjaði at handla í 1860 fyri Faktorin, Johan Christian Djurhuus, í Klaksvík, sum hevur verið umrøddur í Miðvikuni og røðini Hendur í Sleptu.

Grækariś hevði handilin í tvey ár, tá fór hann á húsagang. Hetta

er kanska orsøkin til, at Grækariś yrkir nokk so niðursetandi um Faktorin, sum annars verður roknaður sum eitt stórmenni.

Aftaná Grækariś fór svágur hansara Jøen Jacobsen f. 1820 at handla. Hann var kallaður Skúla Jógvana, tí hann var fyrsti lærari í Gøtu. Jógvana var giftur við Onnu, systir Grækariś. Hann hevði fingið handilsloyvi nakað samstundis sum Grækariś. Men hann vildi ikki gera sváginium fortæð við at fara at handla samstundis sum hann. Aftaná Skúla Jógvana tók Absalon Jacobsen, Absalon á Skála, við handlinum. Fyrst var tað fyri Faktorin og síðan fyri seg sjálvana.

Grækariś var ímóti jólafundinum í 1888

Grækariś var formaður í kommununi í 1879-82. Um hetta mundi var øll Eysturoyggin ein kommuna, og hvør bygd hevði sítt umboð í kommunustýrinum. Grækariś sat eisini í lögtinginum 1863-70 og 1879-82.

Grækariś var ein maður við greiðum meiningum, sum hann heldur ikki duldi fyri. Hann legði heldur ikki petti í, um fólk ikki vóru í parti við honum.

Hetta kom eisini til sjóndar í sambandi við jólafundin í 1888. Í dag verður ásannað av øllum, at jólafundurin var av størsta týðningi fyri okkara tjóðskaparliga samleika. Ein, sum var ímóti endamálinum við fundinum at varðveita føroyskt mál, var júst Grækariś, og greiðir John Davidsen frá hesum í riti um

Malena og Grækariś á Gørðum

H.N. Jacobsen. Grækariś setti í Dimmalætting tann 18. mai 1889 hesa yrking:

SPØRGISMAAL

Hvem skal Tyren med Hornene tage, hvem skal det danske Sprog udjage? Hvem ere Ophavsmænd til dette? kunde man maaske spørge med Rette.

Det er de Herrer, som nu formene, at de for tiden forstaa allene at skatte Nationaliteten i Højden, Dybden, Længden og Bredden.

Men de kun gennem Indbildning skue, at de kan Danskheden saa forkue. Den haver her bedre Fodefæste, end de gennem Indbildning læste.

Tyskerne sparke Sproget fra Syden, saa Ekkoet altid høres af Jyden; skal da og dets Trævl det gjøre? Nej! Saadan noget man ej vil høre!

Vil de med Tyskerne sig alliere? kunde man videre spurgt med mere.

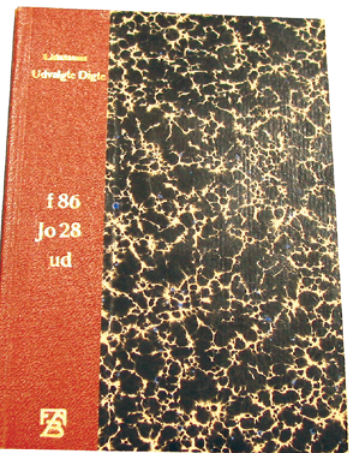
Nej! Saa forbandet gaar det dog ikke, derpaa kan bandes til Punkt og Prikke!

Til hesa skortfleiingu hevði blaðstjórin á Dimmalætting Rasmus Effersøe bert hesa viðmerking. "Færøernes mest produktive Digter synes ikke at betragte den færøske Nationalitetsbevægelse med venlige Blikke."

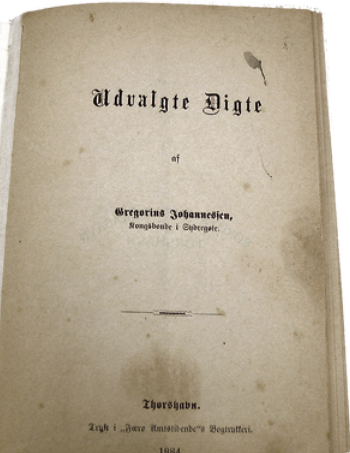
Men Jákup Jacobsen, sonur bókhandlaran H.N. Jacobsen, tann kendi málmaðurin, tók tað ikki so sáttliga, og hann yrkti fylgjand aftursvar:

Hvør kann ei Føringafelag tola? Hvør vil ei leiva tí ein mola? Tað er Grækariś! Hann vil tí allar ódygdir kanna, harupá man hann so gud og banna. So bannar Grækariś.

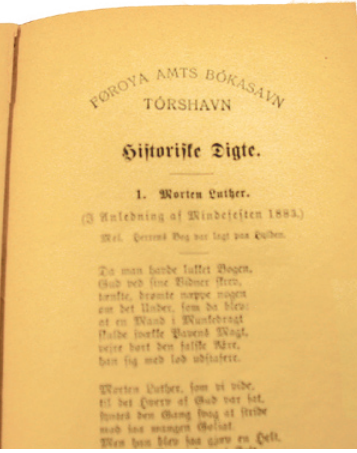
Hvør man um Føringafelag ljúgva? Hvør er so býttur upp á tað at trúgva annar enn Grækariś? Hvør vil, vit ei skulu

Yrkingasavnið

Titulblaðið

Fyrsta yrkingin í yrkingarsavninum var um Martin Luther

